

get alene; men om saa Dage haaber jeg, at de ogsaa ville kunne foreligge for Landstinget, og jeg haaber at Undersøgelserne kunne føres videre; hvorfor saa raade Landstinget til at afslutte Forslaget med en motiveret Dagsorden? Der er Grund til at antage, at Landstinget virkelig modent kan tage Stilling til Sagen efter at have skænket Sagen den Overvejelse, som Landstinget altid skænker Jærnbanelovslagene. Jeg er ikke bange for, at Landstinget skal følge det ærede Medlems Anvisning, det er jo ikke altid, at det ærede Medlem, uagtet han slaar sine Brød store op, ogsaa faar dem bagte. — Hvad angaar det Herkulesarbejde, det ærede Medlem talte om, kan jeg godt lide, at det ærede Medlem har saa megen Medfølelse med Landstinget; de fem Maanedes har det ikke haft travlt, men nu skal det gøre Herkulesarbejdet den sidste Maaned, og saa open i Købet den Dynge her at bestætte sig med. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Landstinget har i mange Aar haft Herkulesarbejdet i Marts Maaned, hvis der er Tale om Herkulesarbejde, og har været i Stand til at gøre det. Det var bedre, at det ærede Medlem sagde til sine Venner andetsteds, at de skulde sørge for, at Arbejdet i Landstinget fordeles ligeligere; det var det rette Sted (Det. Hansen: Det skulde siges til Ministeriet!). Nej, Ministeriet forelægger Landstinget et tilstrækkeligt Antal Lovforslag; men naar det ærede Medlem fremkommer med den Udtalelse, vil jeg tillade mig dertil at gøre en Bemærkning, skønt det vedrører det indre Liv i Rigsdagen. Regeringen forbyr Landstinget med Arbejdsstof, og Landstinget gør Lovforslagene færdige, som forelægges det, og sender dem saa til Folketinget; men det samme er ikke Tilfældet med det andet Ting, og derfor staar Landstinget altid med Restancer — de staa ganske vist for Folketingets Regning — men det er et sjældent Tilfælde, at Lovforslag, selv om de komme ind her sent — der er naturligvis Undtagelser — ikke blive fremmede i samme Session. Det er ikke saa let at skaffe Landstinget nyt Stof. Det ærede Medlem vil se paa Tallet af de forelagte Lovforslag, at det er et ganske respektabelt Antal, og der er ærede Medlemmer i Rigsdagen, som ere tilbøjelige til at sige, at det er for meget og for spredt i Stedet for for lidt (Th. Nielsen: Det er det ogsaa). Altsaa det ærede Medlem giver mig Ret. Forholdet er som sagt det, at Landstinget gør Lovforslagene færdige, og derfor er det ikke givet, at man til enhver Tid kan paatage sig at komme med saa stort et Antal Sager, som Upe-

titten kræver, og saa maa Landstinget finde sig i at gøre Herkulesarbejde i Marts Maaned. Jeg har ikke hørt nogen Klage fra anden Side, og jeg skal udtale, at det ærede Medlem er ikke ansvarlig for Landstingets Arbejde. Flertallet her har mere Ansvar, og saa længe der ikke klages fra den anden Side, er der ingen Anledning til at tage særligt Hensyn til det ærede Medlems Klage.

Der er fremfat nogle mere almindelige Bemærkninger om Lovforslaget dels af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (B. Gunn) og dels af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt). Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds holder ikke af, at Ministeren sætter i Forslaget, at Arbejdet skal udføres af indenlandske Arbejdere, jeg tror, at Formlen lyder saaledes; men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, hvis det modtagne skal vedtages eller støttes af Landstinget, har Landstinget skiftet Standpunkt i Løbet af 1 eller 2 Aar. Landstinget har netop foranlediget Ministeren til at indsætte denne Bestemmelse; den er trævlet, og det med stor Styrke, af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Maben), som jeg for Nøjeblikket ikke ser til Stede. Forholdet er saaledes, at Statens Arbejde forbeholdes indenlandske Arbejdere, men at man ikke absolut modsætter sig udenlandske, naar Forholdene gøre det nødvendigt; men Entreprenøren skal have Samtykke dertil, inden det sker. Det ærede Medlem foretrak paa visse Punkter Regeringens Koncessionslovsforslag fra i Fjor, men erkendte, at Ministeren havde givet Afkald paa større Magtfulde ved at slutte sig til nærværende Forslags formelle Bestemmelser. Det er, som man tager det. Det ærede Medlem maa erindre, at til Koncessionslovens Gennemførelse krævedes Bevilling. Det var ikke saaledes, at Ministeren efter Koncessionsloven uden videre kunde saa Jærnbaner byggede, at han altsaa kunde sige: Jeg er villig til at give Koncession til Jærnbaner paa den og den Linie, hvorefter Rigsdagen skulde votere Statstilskuddet, altsaa med andre Ord: i Stedet for ved særlig Lov blev Forholdet ordnet ved Finansbevilling, for saa vidt man ikke vilde samle flere af den Slags Bevillinger i en særlig Lov. Ganste vist vilde den interessante Debat om Linien og hvilke Byer den skulde berøre, derved være udelukket. Det kunde Ministeren forene sig med Koncessionsløseren om; men naar man saa søgte sin Finansbevilling, vilde Tinget ikke kunne modstaa at blande sig i Liniespørgsmaalet alligevel. Jeg tror ganske vist, at der derved vilde komme bedre Fart i Jærnbanebygningen;